

LA LLEGENDA DE SANT JORDI

(GUIÓ LITERARI)

Autors: Noemí Piedras i Arnau Olivé - tardor 2013

1. EXTERIOR/SANTA MARIA DE FINESTRES/MATÍ

Paisatge natural: pla-seqüència introductori.

VEU EN OFF: Fa molts, molts anys, en un preciosa comarca ben a prop d'aquí on som ara, s'esdevingué una història fabulosa, plena de passió, de misteri, d'amor i de grandesa. Malgrat tot el temps que ha passat per sobre seu, la història mai no ha deixat de ser explicada. És així, com ha arribat a convertir-se en llegenda.

SOBREIMPRESSIÓ: La Llegenda de Sant Jordi

2. EXT/LA VILA VORA L'ESTANY/MATÍ

VEU EN OFF: Vet aquí que en aquella època, en què les persones havien de caminar tot un dia per anar i tornar del mercat i les notícies trigaven setmanes a travessar les muntanyes, existí un reialme especialment pròsper, on els infants creixien sans i la gent podia ser feliç. La música, la ciència, la pintura: les arts i la cultura florien arreu del país. Els savis hi anaven, les rondalles en parlaven, i el regne era conegut i admirat fins molt més enllà de les seves valls, per la seva prosperitat i per l'alegria dels seus habitants. Aquell reialme era governat per un rei just, savi, noble i valerós.

La prosperitat d'un petit regne. Apareix la capital del reialme, vora un estany, en pla general. Les imatges tenen continuïtat respecte les de la seq. 1. Apareixen 2 homes, 1 dona i 2 nens (o nenes) caminant per un camí, transportant mercaderies amb un burro i travessant un pont.

3. EXT/BESALÚ/CARRER

Un cisteller està treballant content al carrer, en la seva parada plena de gènere, amb gent interessant-se pels seus coves i cistells.

4. INDIFERENT

Artesà treballant. (possiblement un ferrador ferrant cavalls)

5. EXT/UN RIU/MATÍ

Es veu un grup de nens i nenes jugant alegres vora un rierol.

6. INT/SALA DE PALAU/MATÍ

Músics tocant en una sala de parets de pedra. Dues o tres persones escolten el concert/assaig. Toquen la música que sona des de l'inici de la història.

7. INT/SALA REIAL

La sala reial és una sala àmplia, amb columnes i formes arrodonides. Hi ha dos estandards al fons, que representen l'emblema del reialme, i una finestra amb vitralls de colors. El tron reial es troba sobre quatre graons, presidint tota la sala. Just sota els graons, un escrivà seu davant d'una taula i redacta documents amb una ploma. Just davant l'escrivà, una família (pare, mare i un noi adolescent) expliquen coses al Rei, que els escolta amb atenció i dóna instruccions a l'escrivà des del tron. La princesa observa des de prop, dreta en silenci al costat del seu pare.

8. INT/SALA REIAL

La princesa, sense adonar-se'n, és observada amb enorme admiració per un jove visitant del Rei, el fill de la família que ha vingut a parlar amb ell.

Sense que el gest tingui cap transcendència ni provoqui cap alteració en l'acció de la resta de personatges, la princesa surt de la sala, caminant tranquil·lament al llarg de tot l'espai que hi ha fins a la porta. Sembla que té altres coses a fer.

OFF: La Princesa Cleodolinda, l'única filla del Rei, era la joia més preuada de tot el reialme. En veure-la, tots els joves es quedaven plantats. Qualsevol persona hauria fet el que fós per ella. Era tan aclaparadora la seva bellesa, i tan colpidora la seva intel·ligència, que s'havia erigit en la llum del reialme, la que brillava amb més força.

9. EXT/ESTANY/TARDA-VESPRE

Pla general del paisatge des de l'estany. L'aigua, lleugerament arrissada, prima en la imatge.

VEU EN OFF: Aquesta era la plenitud que vivia el nostre reialme, fins que s'esdevingué el que mai ningú no hauria desitjat.

10. SUBAQUÀTIC/ESTANY/TARDA-VESPRE

Imatges subaquàtiques de l'estany, bombolles, peixos, algues, etc.

* El so indica que alguna cosa terrible està a punt de sorgir.

11. EXT/ESTANY/TARDA-VESPRE

Primer pla d'esquitxos/bombolles, una mena d'explosió que surt de l'estany. De sobte el cap d'una bèstia enorme, amb banyes, moltes dents i un aspecte terrible, surt des de sota l'aigua. L'ull visible de la bèstia es gira cap a l'espectador, amenaçant-lo amb la mirada.

* So: el primer crit del drac i so d'ales i d'esquitxos.

VEU EN OFF: En el dia menys esperat, una bèstia esgarrifosa, terrible, sorgí de les profunditats de l'estany, com si sempre hi hagués estat adormida, i començà fer estralls a tort i a dret: atacava animals, arbres, persones i cases amb el màxim afany de destrucció.

Era tanta, la seva força, que podia aixecar teulades d'una sola esgarrapada. Dels seus narius en sortien enormes flamarades capaces d'encendre tot un bosc. La seva voracitat era tan gran que menjava gallines, ovelles, vaques i persones amb la mateixa facilitat, i mai no en tenia prou.

Aquella bèstia era un drac, i de tan mala raça que mai ningú no hauria pensat que pogués existir.

Núvols foscos tapen ràpidament el cel sobre l'estany. Tot el paisatge esdevé fosc i inhòspit d'una forma precipitada, no natural.

12. EXT/BOSC MONTAGUT

Unes 6 persones adultes corren fugint del drac, que els llança flames. Estan esgarrifades i xisclen. Una d'elles cau, el drac l'atrapa, la mata a mossegades i se la menja.

13. EXT/CAMP

Ovelles fugint en estampida . Ocells esvalotats, fugint.

14. EXT/BOSC/VILAMARÍ

El drac, corrent pel bosc, fa caure arbres i destrossa la vegetació. Llança flames.

15. EXT/BOSC

Grans extensions de boscos de la comarca estan cremant incontroladament per culpa del drac, que actua sense cap mena de control i s'ha fet amo i senyor del reialme.

16. EXT/POBLE/BESALÚ

Una persona corre per salvar la seva vida, mig mirant enrere cap al drac que la persegueix, fins que es troba acorralada en un carreró contra una porta tancada. El drac la mata i se la menja, començant per les cames. Es veu el morro del drac empassant-se-les, i dels seus narius en surt un fum blanc.

17. EXT/CASTELL EN RUNES/ESPONELLÀ

El drac ha ensorrat un castell, parts del qual encara cremen, i està revolcant-se i llançant flames per entre les runes. Es veu fum, pedres rodolant, fustes enceses.

18. EXT/CAMÍ CAP A LES ESTUNES

VEU EN OFF: El Rei utilitzà tots els seus recursos per acabar amb la bèstia. Els seus soldats foren devorats. Del millor bruixot del reialme, mai més no se'n va saber res.

8 soldats en peu de guerra es dirigeixen decidits cap a la cova del drac. Caminen al pas. Vesteixen casc i armadura, i duen llances, espases i escuts. Però no poden fer res contra la bèstia: el drac els elimina a tots a cops, flamarades i mossegades. Quan dels soldats només en queda una pila de cadàvers bruts i ensangonats, el drac comença a menjar-se'ls.

Després un bruixot, enviat també pel Rei, lluita contra el drac amb la seva vara màgica, encanteris i gesticulacions de bruixeria. El drac s'hi torna amb flamarades, crits i fum. Sembla que, per al drac, el bruixot és un rival més difícil que no pas els soldats.

BRUIXOT: Lut Vansigorum, Labansadecandam, ismalcongur, nadtkonstrengt oiumpagana.
(repeteix, repeteix, repeteix...)

Després es veu l'interior de la cova del drac, plena de fum i plena del so del drac adormit, amb sons que evidencien que segueix viu. Del bruixot no se'n sap res, ha desaparegut.

19. INT/SALA REIAL

El Rei es troba reunit en assemblea amb els seus dignataris, que són els representants dels diferents pobles del reialme (5 homes, una dona i el Rei). El Rei seua en el seu tron, i els dignataris seuen a banda i banda d'una taula situada just davant seu, sota els 4 graons. L'escrivà es troba també en la mateixa taula, al costat de la dona, en l'extrem oposat del Rei. Damunt la taula hi ha el seu material d'escriptura.

REPRESENTANT 4: Els nostres boscos estan essent arrasats. Les reserves de gra estan minvant. La meua gent no gosa sortir a treballar als camps, estem començant a passar fam.

REPRESENTANT 3 (DONA): L'aigua dels nostres recs està enverinada. La gent l'ha d'anar a cercar més amunt, a les fonts de la muntanya, i el drac sol atacar-los pel camí.

REI: Aquesta criatura és més forta que nosaltres. No podem eliminar-la. No estem preparats per a la guerra, els nostres mitjans són insuficients. El poble té por. El nostre reialme no pot seguir sofrint les seves malvestats, la situació és desesperada.

Un dels dignataris interromp el discurs del Rei:

REPRESENTANT 1: No podem resignar-nos a esperar que marxi!

Un moment de silenci.

REPRESENTANT 2: La fera necessita satisfer la seva fam. Oferim-li una ovella, una vaca o un cavall cada dia! Amb sort, si el mantenim tip ens deixarà tranquils.

REPRESENTANT 4: I què menjarem nosaltres, si hem de donar el bestiar al drac? si tenim sort ens deixarà treballar, sí, però trigarem almenys tres mesos a poder collir res de nou! i amb aquest hivern que no acaba mai...

Es queden en silenci, pensatius. La dona parla mirant al **REPRESENTANT 2** i després a la resta:

REPRESENTANT 3 (DONA): Andreu té raó. Ara per ara no tenim cap més opció. Potser passarem gana, però almenys tindrem via lliure cap a les fonts.

Tots miren cap al rei, esperant resposta. El Rei els mira a tots un per un, cercant conformitat en les seves cares. Després parla mirant cap a l'escrivà:

REI: que així sigui.

20. EXT/CAMP/PUJARNOL

Accions quotidianes. Gent treballant vagament, transportant llenya a mà. Es respira una gran preocupació.

21. EXT/CAMP ERM

L'artesà cisteller que s'ha vist en l'escena 3 camina d'esma pels carrers, arrossegant els seus estris, un cove malmès i un feix de vímets.

21B: Una vaca sola passeja per un camp erm sense trobar-hi res per menjar.

22. EXT/CAMP/PUJARNOL

Dues persones amb aixades preparen un camp per sembrar. Treballen d'esma, sense ànim. Una d'elles s'atura, desesperada, i diu:

Pagès/a 1: Déu meu, ja gairebé no tenim bestiar, què farem quan ja no tinguem ni ovelles per donar-li? i què menjarem nosaltres? en aquesta terra ja no hi creix res de bo!

L'altre s'atura i se la mira. No diu res, potser plora. Després segueix treballant, mirant d'enganyar la pròpia certesa que la situació no pot sostenir-se per gaire més temps.

23. EXT/UN CAMÍ

Pare i fill s'encaminen a la cova del drac duent l'última ovella lligada amb un tros de corda.

FILL: és l'última ovella, pare. Què farem ara?

El pare mira el fill, plorós, i no té paraules per respondre-li. Segueixen caminant.

24. EXT/COVA DEL DRAC

El drac s'està menjant l'última ovella. Se'l sent des de ben lluny.

25. INT/SALA REIAL

L'assemblea de representants torna a estar reunida davant del Rei. Alguns canvis en la il.luminació i el vestuari, mateixos actors asseguts en les mateixes posicions, escrivà inclòs.

REI: No ens queda bestiar per seguir alimentant-lo. Ens cal decidir com actuarem d'ara endavant. Altrament, ell decidirà per nosaltres.

REPRESENTANT 2: No tenim opcions, la nostra fi s'acosta.

Es queden en silenci. La gravetat és enorme. Parla un altre representant, sembla que tenia la idea pensada abans d'arribar a la reunió:

REPRESENTANT 4: Sí, tenim una opció. -mira cap a terra- Haurem d'alimentar-lo amb persones.

Les cares de tots els representants es tornen mig pàlides, terroríficament sorpreses. El Rei manté la compostura. La representant 3 parla, mirant el representant 2.

REPRESENTANT 3 (DONA): Com? amb persones? El drac només es menja els joves, qui voldrà enviar els seus fills a la mort? Són el futur del nostre poble, és una bogeria!

REPRESENTANT 4: I què més podem fer?

Silenci altre cop. El Rei parla, gairebé fora de si. A ell mateix li costa creure que estigui pronunciant aquestes paraules.

REI: Ho farem així: cada divendres escollirem set joves, a l'atzar. Aquests nois i noies seran portats al cau del drac, un cada dia, a l'alba. Tots els nois i noies d'entre 14 i 25 anys entraran al sorteig. Sense excepció.

26. EXT/FORA VILA - MURALLA

Una munió de vilatans està escoltant el missatger de la Cort Reial, que anomena 7 noms de persona. Les cares dels vilatans són d'horror, i de tant en tant, en sentir-se un nom, algú explota de dolor pel signifi d'algun familiar o pel d'ell mateix.

MISSATGER: Maurici de Puigpalter, Bonafilla Grau, Dalmau Reixac, Patllari de Porqueres, Ramon Pinsach, Esperança Vilauba, Sadurní de Viladamí.

Quan el missatger diu el nom de Patllari de Porqueres, un noi (Patllari), la seva germana i la seva mare s'abracen. Quan el missatger diu el nom d'Esperança Vilauba una noia s'agenolla. Quan diu el nom de Sadurní de Vilademí una mare abraça el seu fill (Sadurní) i crida "No!".

27. EXT/FORA LA COVA DEL DRAC

Un jove terroritzat espera l'aparició del drac per ser devorat. L'han lligat a l'arbre. Mira cap a la cova. De cop se sent el drac, que surt de la cova, i la seva expressió s'accentua, el jove respira cada cop més fort i crida de pànic i horror. Després es veu i el tronc i els braços del jove, mort, essent arrossegat cap a la cova. Encara duu la corda lligada als canells, rosegada.

28. EXT/VILA

VEU EN OFF: Així fou com el regne pogué anar fent més lenta la que semblava que havia de ser la seva fi.

Carrers deserts, portes i finestres barrades.

29. EXT/CAMP

Camps deserts, el silenci, el fred i la tristesa imperen. Boira. Possibles *timelapses*, etc.

30. EXT/VILA BLANCA VORA EL MAR

VEU EN OFF: Però mentrestant, les notícies sobre aquell regne abans admirat s'anaren escampant pel món. La gent en parlava arreu. Un dia, en un país llunyà, la veu arribà a una persona que no es quedaria de braços plegats...

Ambient absolutament aliè als problemes del reialme afectat pel drac. Ambient quotidià. Un cavaller (Jordi) arriba caminant per la vora del mar a un poble de costa. Després se'l veu en un carreró escoltant atentament el que li està explicant una altra persona. La cara del cavaller reflecteix gravetat i comprensió mentre escolta. Se li veu un penjoll al coll, en forma de cavall blanc.

31. EXT/CIUTAT ESTRANGERA/NIT - LLUNA EN QUART CREIXENT

Jordi està meditant davant del mar. Mentalment es troba en una fase entre la realitat i el somni. Dins del seu cap ressonen els rugits del drac i els xiscles de les seves víctimes, i tots aquests sons s'entrellacen amb els de les onades. A partir d'aquest instant el seu destí queda unit per sempre al del drac.

32. EXT/MATÍ/BOSC

El drac crema un bosc amb les flamarades que surten de les seves entranyes.

33. EXT/AFORES DE LA CIUTAT ESTRANGERA/SURT EL SOL

Jordi comença el seu viatge, caminant decidit per la línia de costa.

VEU EN OFF: Fou així com el nostre cavaller emprengué el seu viatge a l'encontre de la bèstia.

34. EXT/FORA LA COVA DEL DRAC

Una jove s'encamina cap a la cova del drac, plorosa, i s'hi queda plantada esperant ser devorada.

35. EXT/DUNES I PLATJA DE LA GOLA DEL TER

Jordi camina amb determinació, el seu destí encara queda lluny.

36. EXT/FORA VILA-MURALLA

El missatger reial va dient noms de persona, i a cada nom algú reacciona cridant i plorant. Després del sisè nom es queda un moment en silenci, conscient de la gravetat del que ha de dir, i diu el nom de la princesa Cleodolinda. Tothom es queda en silenci un moment, i immediatament la desesperació es fa general. Se sent un murmur general de preocupació.

MISSATGER: Arsenda Collmalhivern, Eulàlia Sunyer, Iscle Nierga, Quirze de Cornellà, Arnau Figueroles, Sibil.la Matamala, Princesa Cleodolinda.

Quan el missatger diu "Iscle" algú posa la mà a l'espatlla d'un noi jove (Iscle), que fa cara d'acceptació i gravetat.

37. INT/SALA REIAL

Tres joves caminen enèrgica i decididament cap a la sala reial, recorrent el claustre. Quan arriben davant del Rei, s'agenollen i es queden en un silenci tens. Després un d'ells, que s'ha quedat al mig i una mica més avançat que els altres, parla amb la veu ben alta i ple de dolor, sense deixar de mirar a terra.

JOVE1: Majestat, volem donar la nostra vida al drac per Cleodolinda. Sol·licitem ocupar el seu lloc a la llista, perquè ella visqui.

El Rei calla i cerca les paraules, ple de dolor. Respon, plorós i sever:

REI: El disegni de la meva filla ens dol a tots, però no dol a ningú tant com a mi. La meva dolça Cleodolinda! No obstant, la Llei ha de ser igual per a tothom. Totes les vides tenen el mateix valor. Poseu-vos drets. - Pausa- Sou nobles i valents. Sou l'orgull del nostre poble, que també us necessita a vosaltres. Però no puc acceptar-ho.

El jove es desespera:

JOVE1: Majestat, ho supliquem: volem ser sacrificats en lloc de Cleodolinda. La nostra carn és tan bona com la seva, dins les entranyes de la bèstia. Però ella... ella és l'esperança de tots!

REI: No podem negar els designis de Déu! Torneu a les vostres llars, doneu suport a les vostres famílies... i que Déu ens empari a tots!

Un altre dels joves, la noia, aixeca el cap per mirar al Rei a la cara i parla desesperadament:

JOVE2: Però si ella mor serà la fi!

REI: Prou!

El Rei es cobreix la cara amb les mans, com si això pogués fer acabar el seu malson.

38. EXT/PONT DE BESALÚ

Jordi travessa un gran pont de pedra sobre un riu.

39. INT/CAMBRA DE LA PRINCESA

Cleodolinda plora i pensa en silenci, estirada sobre el llit, de costat. La llum és natural, sense espelmes.

40. EXT/CARRER

Imatge freda i trista d'algun carrer amb les portes i finestres barrades.

41. EXT/BOSC/MARE DE DÉU DEL MONT

Una dona del bosc, que podria ser una bruixa, està collint herbes al bosc. Jordi se li acostava per darrere. Ella sent la seva presència i es gira cap a ell. Es coneixen d'abans, una antiga complicitat els uneix. Es somriuen fugaçment, ambdós saben que el moment és greu i que no hi ha temps per gaire paraules.

BRUIXA: T'esperava.

JORDI: Així... ja saps on vaig, oi?

BRUIXA: Sí. I del teu cavall inseparable, què se n'ha fet?

JORDI: Encara no fa un any que va morir. No saps pas com l'enyoro...!

Ella la mira amb una compassió genuïna.

BRUIXA: En aquest cas... sé una dreuera. A cavall no hi passaries, però a peu sí. Vés a través de les muntanyes. Hi ha molta neu, ara. Però tu ho pots fer, i guanyaràs un temps preciós. -pausa- Encara guardes l'amulet que et vaig regalar?

Jordi es treu l'amulet del sarronet i li ensenya.

JORDI: Sí. I m'ha protegit sempre, com em vas dir.

La dona mira cap a les muntanyes, a l'oest.

BRUIXA: Quan creuis l'última muntanya veuràs un estany. Seràs a dos dies de camí. A la vora hi ha una vila i la cova on rau la bèstia. El moment s'acosta. Vés, i que la sort t'acompanyi!

JORDI: Gràcies.

La dona besa un amulet que duu al coll, fa un gest de bruixeria i mira cap al cavaller, que s'allunya, desitjant-li sort. Jordi accelera el pas.

42. EXT/PLA GENERAL O PARCIAL/GRISÓS I ENNUVOLAT DE L'ESGLÉSIA

Neva fora l'església.

43. INT/ESGLÉSIA PORQUERES

Cleodolinda resa serenament a l'església. Ella té assumida la seva pròpia mort i no resa per ella mateixa, sinó pels seus conciutadans i per la supervivència del regne. Hi ha espelmes i una creu presidint l'altar.

44. EXT/MUNTANYES NEVADES

Jordi camina enèrgicament damunt la neu, creuant les muntanyes. Muntanyes al fons.

45. EXT/CIM DE LA MARE DE DÉU DEL MONT

Jordi arriba al cim de l'última muntanya i veu l'estany i la vila per primer cop. Sap que està a punt d'arribar. Sent la pudor del drac i veu l'estany de lluny, a dos dies de camí.

46. INT/CAMBRA DE LA PRINCESA

L'assistenta de la princesa l'està pentinant a la seva cambra. Ambdues estan en silenci. L'assistenta està visiblement afectada per la idea de la mort de la Princesa. La llum és una mescla de llum natural, indirecta, i espelmes.

ASSISTENTA: Dolça Cleodolinda, princesa de princeses, jo que t'he vist créixer... i no podré tornar a acariciar-te aquests preciosos cabells... per què ens abandona Déu d'aquesta manera? què és el que hem fet tan malament?

CLEODOLINDA: Estimada Llogaia, companya meva, de qui tant he après! com podria agrair-te tot el que has fet per mi? Sí, a mi se m'endurà el drac. Però els qui resteu en vida heu de tenir esperança! Si el regne perdura no hauré mort en va.

Silenci. L'assistenta segueix pentinant la princesa.

CLEODOLINDA: Si us plau Llogaia, voldria estar sola ara...

L'assistenta es retira sense pressa. Cleodolinda s'aixeca i va cap a algun lloc de la cambra, on hi ha un bagul amb els seus vestits. L'obre.

47. EXT/BOSC CREMAT

Jordi passa per un bosc cremat pel drac. Les seves emocions es van fent més evidents, el seu pas és ràpid. El drac el veu de lluny, sense ésser vist. Sap que aquell cavaller podria ser un contrincant perillós per a ell.

48. EXT/CABANA AL BOSC/VESPRE/PUJARNOL

Jordi arriba a la porta d'una cabana de pedra. De la xemeneia en surt fum. Truca a la porta, i al cap d'uns instants una veu d'home li respon, sense obrir-li la porta:

HOME DE LA CASA: Qui hi ha?

JORDI: Déu vos guard. Sóc foraster. Vinc de lluny, de l'est. Em dirigeixo al cau del drac per enfrontar-m'hi.

L'home li obre la porta, amb els ulls ben oberts i cara de no saber si alegrar-se'n o prendre'l per boig.

JORDI: Us demano, si us plau, que m'acolliu aquesta nit.

HOME: Passeu.

L'home el deixa entrar. Jordi entra. L'home tanca la porta.

49. INT/HUMIL CABANA DE PEDRA/LLAR DE FOC ENCESA/NIT/PUJARNOL

L'home de la casa, la seva dona i Jordi s'estan a la vora del foc en silenci. L'home seu al mig, la dona a la seva esquerra. L'ambient és greu. Jordi menja d'un plat calent amb patata bullida i una mena de caldo.

JORDI: esteu sols aquí?

DONA: teníem un fill i una filla... bèstia maleïda!

Sembla que intenta contenir les llàgrimes, treure-s'ho del cap. Jordi ho entén i no pregunta més. L'home parla sense deixar de mirar el foc:

HOME: Cada dia, un jove mor per saciar la fam del drac. Demà passat toca a la Cleodolinda, la nostra Princesa. Sense ella, tot s'haurà acabat. Un miracle és el que ens cal!

Fa una pausa i mira cap al cavaller, que seu a la seva dreta.

HOME: Tal vegada sigueu foll, cavaller, però sou la nostra única esperança.

Introspecció general. Els homes miren el foc, la dona mira Jordi.

Retorna la música, ara més plena d'instruments.

50. INT/CAMBRA DE LA PRINCESA/NIT

La princesa s'està emprovant -sense posar-se'l- un vestit de núvia. La llum és d'espelmes exclusivament. El seu pare entra a la cambra i se la queda mirant. Ella li retorna la mirada.

CLEODOLINDA: El vestit de noces de la mare... ja no tindrè cap altra ocasió per lluir-lo. Voldria posar-me'l demà...

El Rei respòn, les paraules se li entrebanquen a la boca.

REI: No puc fer-me a la idea d'haver de dir-te adéu per sempre.

El pare se la queda mirant sense paraules, la seva mirada reflecteix amor i pena.

CLEODOLINDA: M'ho has donat tot, pare... gràcies!

Es fonen en una abraçada fraternal.

51. EXT/VORA DE L'ESTANY - ZONA DE CAN MORGAT - LLUNA PLENA

Jordi arriba a l'estany, conscient que ha arribat al destí. Deixa l'equipatge a terra. Es neteja mans i cara i es prepara per dormir i atacar el drac l'endemà. Després se'l veu assegut o estirat a terra, preparat per passar la nit. Se li veu el penjoll en forma de cavall, se'l toca amb una mà. Imatge de la lluna plena sobre l'estany.

52. INT/CAMBRA DE CLEODOLINDA - PP - TRENC D'ALBA

La princesa està vestida de núvia. La seva assistenta li està acabant d'arreglar un pentinat recollit, plorant. La princesa està serena. La llum és mescla d'espelmes i natural, com en l'escena 46.

ASSISTENTA: Ja està.

Cleodolinda s'aixeca i li fa una abraçada. Li eixuga una llàgrima i li diu:

CLEODOLINDA: No ploris...

Es miren per última vegada. La princesa surt de la cambra i va caminant per passadissos fins a la porta del castell.

53. EXT/CAMÍ DEL CAU DEL DRAC/L'ALBA

Els músics i el Rei són el seguici de Cleodolinda. El Rei i la princesa caminen de la mà. Tots caminen lentament cap al catau del drac. Els músics van tocant una melodia trista.

54. EXT/VORA L'ESTANY/L'ALBA

Jordi, vestit de guerra, es posa el casc i també comença a caminar cap al catau del drac. Du casc, cota de malla, escut i llança.

55. EXT/CAMÍ DEL CAU DEL DRAC/L'ALBA

El seguici ja no pot seguir més a Cleodolinda. Els músics s'aturen sense deixar de tocar. Al Rei li costa aturar-se i alliberar la mà de Cleodolinda, però finalment la deixa anar. Cau de genolls a terra, plorant, i la corona li cau a terra.

REI: per què?

Cleodolinda segueix caminant amb el cap alt. No s'atura ni mira enrere. La música segueix.

56. EXT/VORA L'ESTANY/CAN MORGAT/L'ALBA

Jordi camina, més determinat i disposat a lluitar que mai.

57. EXT/CAU DEL DRAC

Cleodolinda acaba de recórrer el camí i arriba a l'entrada de la cova, on es queda parada amb posat serè i resignat. Al cap d'uns instants apareix Jordi. La sorpresa més absoluta s'apodera de les seves mirades, juntament amb un possible enamorament que, tot i que podria ser-hi, no té cabuda en un instant de tanta transcendència.

CLEODOLINDA: Cavaller, fugiu! és a mi, i no a vós, a qui toca avui ser l'aliment d'aquesta bèstia.

JORDI: No temeu per mi. Vinc de lluny amb un únic propòsit: donar mort al drac i...

Amb la paraula "drac" surt un terrible rugit i una enorme flamarada de dins la cova.

Els dos es giren cap a l'entrada, per on ha aparegut el drac, que es dirigeix ràpidament cap al cavaller. Ell es posa ràpidament en posició de defensa.

El drac escup una flamarada contra Jordi, que es protegeix amb l'escut. Immediatament després, Jordi l'escomet amb l'espasa i el fereix, però el drac contraataca colpejant contra l'escut de Jordi -que cau a terra- i s'amaga dins la cova.

Aleshores el cavaller entén que ha d'entrar a la cova fumejant a perseguir el drac. Mira a la princesa i després hi entra cautelosament, escoltant amb molta atenció. Se senten corredisses, cops i fregaments d'espasa contra la pedra i contra el drac. També se senten crits, flamarades del drac i el seu cos arrossegant-se.

Finalment Jordi surt de la cova per un altre forat. Té sang del drac esquitxada per la túnica i la cara. Utilitzant l'astúcia, Jordi escolta atentament. Quan sent el so del drac sortint d'una escletxa a terra, s'hi acosta, mirant que el drac no el senti.

Aleshores Jordi deixa l'escut a terra, agafa l'espasa amb les dues mans, amb la fulla cap avall, i salta per sobre l'escletxa. El drac li escup foc, però massa tard per tocar-lo. Jordi es gira ràpidament i li dóna el cop de gràcia.

El cavaller queda agenollat davant del drac, que té l'espasa clavada i no es veu, perquè està dins l'escletxa.

Jordi està de genolls a terra, extenuat i en estat de xoc. Mira cap al cel com donant gràcies i es fa la senyal de la creu al pit. Després apareix la princesa, que s'agenolla al seu costat i el mira a ell. Ella diu:

CLEODOLINDA: M'heu salvat la vida... i vós, qui sou? d'on veniu?

JORDI: Sóc Jordi.

Tanca els ulls, recuperant l'alè i fent un esforç per recordar qui és i d'on ve.

JORDI: Jordi de Capadòcia.

CLEODOLINDA: Jordi... què us ha dut fins aquí?

Jordi mira Cleodolinda. Sembla que hagi de dir alguna cosa, però calla. Quan ha recuperat una mica la respiració, diu:

JORDI: el drac encara és viu. Aneu a cercar ajuda i duguem-lo cap a la vila. Ara ja no ens pot fer cap mal.

Cleodolinda, confiada i decidida, se'n torna cap a la vila sense dir res més. Jordi es queda on el drac jeu malferit, amb l'espasa encara clavada.

58. EXT/CAMÍ DE LA VILA

Un grup d'unes 12 persones arrossegueu el drac cap a la vila mitjançant 3 cordes. Jordi i la princesa caminen al costat.

59. EXT/VILA/LA MURALLA/MIG MATÍ

Una munió de gent del poble està reunida al voltant del drac. Altres s'hi van afegint, armats amb eines del camp i pedres. Alguns tenen por, altres estan estupefactes, altres senten odi i altres ràbia. Seguidament, entre tots, donen mort al drac a cops. Es queden quietos quan creuen que ja és mort. El drac desapareix, es torna fum. Del bassal de sang fosca que queda en terra en brota un roser, i d'aquest en neix una rosa.

Davant de tothom, Jordi cull la rosa, tallant-la amb un ganivet (espasa petita?) i la ofereix a la princesa. Ella l'accepta en silenci en nom de tots els presents i es queda mirant-la. Silenci i solemnitat.

De sobte, la primavera arriba al reialme. La gent somriu, aplaudeix i crida visques a Jordi i a Cleodolinda. El sol surt d'entre els núvols.

60. EXT/CAMPS FLORITS

Diversos plans evidencien l'arribada de la primavera.

61. EXT/FONT

Jordi està relaxat i neteja curiosament la sang que encara resta incrustada i seca en el seu cavall-amulet. Apareix el missatger reial.

MISSATGER: Cavaller, sa Majestat el Rei m'envia a cercar-vos. Desitja parlar amb vós.

62. EXT/CAMÍ/REQUESENS

El missatger i Jordi caminen en silenci. El missatger va davant.

63. INT/SALA REIAL

Jordi arriba acompanyat del missatger i s'agenolla davant del Rei. En lloc dels bancs i les taules ara només hi ha dues cadires davant del tron, una davant de l'altra. L'escrivà no hi és, estan sols.

JORDI: Majestat...

El Rei veu Jordi per primer cop. El mira atentament, intentant saber d'ell tot el possible només amb una mirada. Després la seva cara reflecteix una profunda admiració i respecte. S'aixeca del tron, baixa els graons i, mentre s'asseu en una de les cadires, diu:

REI: Us ho prego, seieu.

Jordi alça la mirada cap al Rei, s'aixeca i s'asseu davant d'ell, expectant. El Rei parla solemnement:

REI: Jordi de Capadòcia: us dono les gràcies, en nom de tot el poble, pel que heu fet per nosaltres a risc de perdre-hi la vostra vida. El vostre nom sempre serà recordat amb devoció en aquest reialme -pausa-. Per altra banda... he parlat amb Cleodolinda. Us ofereix la seva mà. Desitja casar-se amb vos... i jo respecto. I ho aprovo. Us demano que us uniu amb ella en matrimoni, que us quedeu aquí amb nosaltres i que regneu junts quan jo ja no hi sigui.

Sant Jordi es queda en silenci, pensatiu, per una llarga estona. Després les llàgrimes li vénen als ulls, i respon amb tristesa, com desmuntant-se emocionalment.

JORDI: Noble Rei. Jo no sóc més que un humil cavaller errant. Déu em crida a l'aventura i el cor m'empeny a posar en perill la meva vida constantment, pel bé dels altres. Ni sóc digne de la vostra filla, ni podria fer-la feliç. Res no em dol més, creieu-me, que haver de rebutjar el vostre oferiment. Però Cleodolinda... ella val més que tot l'or del món, i trobarà, de ben segur, la persona que pugui estimar-la, comprendre-la i acompanyar-la feliçment tota la vida.

El Rei ho accepta sense dir res. Es queden en silenci.

64. EXT/AFORES DE LA VILA, ESTANY/CAPVESPRE

S'està fent de nit sobre el castell. Lluna plena?

65. INT/VORA UNA FINESTRA/NIT

Jordi medita tristament i serenament a la vora d'una finestra. Fora, la lluna, encara plena. Amb aquesta aventura ha constatat que mai no podrà formar una família, perquè Déu té uns altres designis per a ell. Sent nostàlgia per la família que mai no podrà tenir.

66. INT/VORA UNA FINESTRA/NIT

Cleodolinda observa la mateixa lluna plena des d'una altra finestra mentre subjecta l'amulet de Jordi, que ell mateix li ha regalat, en la seves mans. Ha acceptat bé el refús de Jordi de casar-s'hi. Es sent esperançada i optimista, i sent el pes de la responsabilitat que aviat li tocarà assumir. Està preparada.

67. EXT/TRENC D'ALBA/AFORES VILA

Jordi parteix amb el seu cavall blanc, que ara és real. Diverses persones el veuen, s'hi acosten i pronuncien el seu nom i la paraula "Gràcies". Altres ho diuen des de les finestres. Poc a poc altres persones van apareixent al seu pas, i emeten expressions semblants. Alguns ploren d'agraïment, altres de tristesa per haver perdut algun fill o filla, altres d'alegria per la fi del malson. Jordi no diu res, només els respon amb tímides i afables mirades.

VEU EN OFF: L'endemà al matí, el poble es reunia al voltant del cavaller per acomiadar-lo solemnement. Jordi partia, i les llàgrimes brollaven dels ulls dels vilatans plens d'agraïment. La bèstia era morta. I encara millor: Cleodolinda era viva. I amb ella, l'esperança de tot un poble en un futur millor.

68. EXT/SORTIDA DEL SOL/CAMÍ

Jordi cavalca plàcidament sobre el seu cavall cap a l'est. El sol surt a l'horitzó.

FI